

αὐτοῦ. Ἀφικομένου αὐτοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πορτογαλίας, ὑπεδέχαντα κἀτὴν οἱ φίλαι αὐτοῦ διὰ πολλῶν ἐνδεῖξεν τιμῆς ἀλλὰ τὴν ἐνθυσιασμὸν τοῦτον τὸ τελεινεῖν ἡθέλησε νὰ ψυχράνῃ. Θεωρήσαν τὰς στεφάνιτσ ὡς ἐμπόρουμα, ἐζήτησε δικάιωμα 80 χρ. διὸ ἔκαστον χρυσόρραμψον, τοῖς 1500 ϕ. διὰ τοὺς δῶν στεφάνους. Οἱ μελοποίες τῆς Εἰρήνης, ἐννοεῖται, ἡρήσατο γ' ἀποτῆσθαι τὰ τελωνειακὰ τεύτα. Ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως ἔμεθε ὅτι οἱ στέρεχνοι επωλήθησαν εἴτε ἐν δημοσίῳ πλαιστρικασμῷ.

Τὰ γεγονότα δὲν δικαιοῦται τὴν στρατήν τοῦ Lecock, «Les Portugais sont toujours gais».

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴ κατάστασις ἔξακολονθεῖ ἐκτελουστα τὸ σημειωτὸν αὐτῆς βῆμα, κατὰ τοῦτο μόνον νέον τι ἐμφανίζουσα, ὅτι ἐπέδειξεν ήμιν τὸ νέον οἰκονομικὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Τρικούς π.—Παραδόξως ὁ πρών πρωθυπουργός, ἐπιλαβόμενος τῶν τραγικῶν περὶ επαρχιας τῆς χώρας θεωριῶν αὐτοῦ, ὄμολογες σύμμερον διὰ τοῦ δημοσίου γραφικοῦ δργάνου αὐτοῦ τὴν ἀνεπάρκειαν καὶ προτείνει καὶ αὐτός—τὶ τούτου παραδοξότερον; — ἐλάττωσιν τῶν τοῖς πιστωταῖς τοῦ κράτους πληρονομένων τόκων κατὰ πεντάκοντα τοῖς ἑκατὸν καὶ κατάργησιν τοῦ χρεωλυσίου. — Ωςτε ἀλλοὶ ἐπίτις υποτροφίας οὐδεμίᾳ, μάταια δὲ καὶ κενά ὅσα κατὰ τὸν διάγραμμα τῆς κυρεονήσεως αὐτοῦ ἐλογοκόπει ήμιν δ. κ. Τρικούπης. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὴν πικράν ταύτην ὄμολογιαν συνοδεύει διὰ τοῦ ισχυρισμοῦ, ὅτι, ἀν μὴ οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἐξυπέλειζον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὴν πιστιν τοῦ κράτους, θὰ κατώθον, τὰ ἀπὸ τῆς πιστεώς ταύτης πλεονεκτήματα ἐκμεταλλευθεντέος, νὰ κανονίσῃ προϊόντος τοῦ χρόνου τὰ οἰκονομικὰ πράγματα τοῦ κράτους ἀνευ ἀθετήσεως τῶν πρὸς τοὺς πιστωτὰς ὑποχρεωθεων αὐτοῦ, ὅτι δὲ νῦν, τῆς πιστεώς ἐκλιπούσης, τὸ πρᾶγμα τίνε ἀδύνατον ἀλλὰ καὶ οὐ δικαιολογία αὗτη, διδασκάποτε καὶ διὸ ἐνέχῃ στοιχεῖα ἀληθείας—ἐνέχει δὲ ἀναντιρρήτως τοιαῦτα—δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς ἀθωσιν πολιτικοῦ ἀνδρός, λησμονήσαντος ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ ἐξαρτίσῃ ἀπὸ τῶν αἰδιοδόξων μόνον προεδροικῶν αὐτοῦ, ἀνευ δὲ ἀλλοὶ θετικῆς βύσεως, τὸ ιδιωτικὸν οἰκονομικὸν μέλλον τοῦ ἔθνους οἷς τὰς τύχας φύγειν. Φ

Ἐν Σερβίᾳ ἀναμένεται οὐκ εἰκασίας τῆς δύνης τῶν πρών ὑπουργῶν, οὓς, ὡς γνωστόν, παμψήφει οὐ γιζοσπαστικὴ πλειονοψιφία παρέπεμψεν εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, ὡς βεβαία δὲ θεωρεῖται οὐ καταδίκη δύο τοιλάρηστον τῶν μελῶν τοῦ τέως ὑπουργείου τῶν φιλελευθερῶν, τοῦ κ. Ἀβακούμοβιτς καὶ τοῦ κ. Ριβαγάτς. — Μᾶλλον εὐάρεστοι εἴγε αἱ εἰδίσεις περὶ τοῦ δυναστικοῦ τῆς Σερβίας ζητήματος, περὶ οὐ καὶ πρότερον πότε εἴχεν ἀναγράψθη ὅτι τῇ μεσολαβίσει τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς ὁ πρίγκιψ Καραγεώργεβις παρατεῖται πᾶσαν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀξιωσιν. Αὐτὸς δὲ μηνοτήπορος ἀντραποκριτὴν τῆς θρόνου εἴφημερίδος «Βιδέ-

λού» ἐδίλλωσεν ὅτι τοῦ λοιποῦ παρατεῖται πᾶσαν πολιτικὴν δρᾶσιν περιοριζόμενος εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τεκνῶν αὐτοῦ καὶ εὐχόμενος τῷ βασιλεῖ «Ἀλεξάνδρῳ, ὅπως παρέλθῃ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ πατητοῖον, ὅπερ κατεπίκρανε τὸν βίον τῶν προγόνων ἀμφοτέρων τῶν οἰκογενειῶν· ἐν μόνον ποθεῖ ὁ νοστάλγιαν πάσχων πίγμονιδης, δπως ἐπιτραπῇ αὐτῷ ἀπαξ ἔτι, ἐστω καὶ ὑπὸ αὐτηροῦ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἢν ἐπισκεψθῇ τὰν πάτριον γῆν, τὴν ἐστιαν τῆς οἰκογενειας αὐτοῦ καὶ τὸ πεδίον τῶν παιδικῶν τοῦ ἀναμνήσεων. — Εἰπίζεται ὅτι ὁ εὐγενεῖς οὐτος πόθος θὰ τύχῃ τῆς προσηκούσθης ἐκπληρώσεως, ὅτι δὲ διὰ τοῦ γεγονότος τούτου ἀπαλλάσσεται ἐφεξῆς η Σερβία τοῦ δυναστικοῦ αὐτῆς ζητήματος, ὅπερ κατὰ πᾶσαν ἐσωτερικὴν ἀνωμαλίαν εἴτε κατ' εἰςγύησιν αὐτοῦ τοῦ μηνιστῆρος εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ δικρων ἔκλωτῶν τῆς δυναστείας τῶν Καραγεώργεβιτς η δημαγωγῶν, ἐπιθυμούντων ν' ἀλεύσασιν εἰς θολὰ θύσατα, ἀναψύμενον, ἐδυσχέραινεν ἐπὶ μᾶλλον τὰ πράγματα.

Ἐκ Σοφίας διὰ Βιέννης, ἀξιοπιστότερα οὖτα γινομένην, μεταδιδοται ημῖν η εἰδοπίς, ὅτι δ. κ. Σταμπούλωφ προξατο ἐσπευσμένως ἐκποιῶν τὴν ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν καὶ τὸ προϊόν αὐτῆς καταθέτων εἰς ἀγγλικὴν Τράπεζαν. — Τὸ πρᾶγμα, λαμβανομένης ὑπὸ δικεῖ τῆς εὐλόγως προσδοκούμενης ἐν τῷ μέλλοντι ὑπερτιμήσεως τῶν ἐν τῷ νεαρῷ κράτει ἀκινήτων καὶ τῶν ἐπιτίδων, ἃς περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ὡς εἰκός, ἔχει ὁ βούλγαρος πρωθυπουργός, μόνον διὰ τοῦ δυσχεροῦς τῆς πολιτικῆς θέσεως τοῦ κ. Σταμπούλωφ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ. — Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἦν μεγάλη τῆς κυβερνήσεως πλειονόψιφία· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τούτο, διὰ τοῦ ἐπιπδείσου μόνον ἀπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ περιβόλου ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀντιπολιτευομένων εκλογέων ἐπιτευχθέν, τυπικὸν μόνον δικαιώματος παρέχει τῷ ὑπὸ τὸν κ. Σταμπούλωφ ὑπουργείῳ, ἐπὶ μᾶλλον δὲ ἐντείνει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν δυσανασχετούντων ἐπὶ τῷ ὅτι βλέπουσι προστεινομένην τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ παρουσίαν ἀνδρός, διὸ θεωρεῖται εὐλόγως η κυρία αἰτία τῆς ἐνεδτώσης τραγελαφικῆς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν θέσεως τῆς πατρίδος αὐτῶν, καὶ εἰς ἀπροκαλυπτότερα εἰδότιλωσιν τῆς δυσφορίας αὐτοῦ ἀναγκάζει τὸν πρίγκιπα Φερδινάνδον, διαβλέποντα παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ αὐτοῦ πρὸς τοῖς μᾶλλοις τὸ κυριώτατον κώλυμα τῆς διασκεδάσεως τῆς ρωσικῆς μῆνιος καὶ τῆς νομιμοποιίσεως τῆς θέσεως αὐτοῦ. — Ταῦτα πείθουσι τὸν κ. Σταμπούλωφ ὅτι βραχεῖα πολειπεταί αὐτῷ ἔτι πολιτικὴ ζωὴ ἐτειδὸν δὲ πρόχειρον ὑπάρχει τὸ παραδίειγμα τῆς δίκης τῶν ἐν Σερβίᾳ αὐθαιρέτως καὶ πραξικοπηματικῶς κυβερνηθέντων τέως ὑπουργῶν, ὁ φύσος ομοίας τύχης εἰσηγεῖται αὐτῷ τὴν ταχεῖαν χρυσοποίησιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, πτις ὑπὸ τῶν μορφῶν ταύτην εὐχερέστερον καὶ ἐξασθαλίζεται καὶ ἐξασθαλίζει αὐτῷ ἀνετον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐν περιπτώσει ἐξελάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χώρας βίον.

Αἱ τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ διεξαχθεῖσαι γενικαὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐκλογαὶ δύο τινὰ περιττάμων διεπιπτώσαν πρὸς εὐαρεστειαν πάντων τῶν φίλων τοῦ Ιπποτικοῦ έθνους, πρῶτον μὲν ὅτι η παραθορά καὶ η ἄκρα πο-

λιτικὴ ἐμπάθεια, ὡφὲ ἡς ἀγόμενος ὁ γαλλικὸς λαὸς προέβαινεν ἄλλοτε καὶ εἰς τὰς ὑπουργιαῖς τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ἔπαινον ὑποκρινόμεναι οὕτω σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῷ κρίσει τῶν τυχῶν τοῦ ἔθνους, εἴτα δὲ διὰ τέλεον ἀπὸ τῆς κώνιας ἀγαθῆ τύχη ἐξελίπεν ὁ ἐπὶ αἰδίνας μετὰ μητροτέρων ἡμειζόνων διαλειμμάτων ταράσσων αὐτὴν πειθαράδης περὶ πολιτεύματος ἀγών, τῆς δημοκρατίας βαθείας καὶ ἀσφαλεῖς ἐμβαλλούσης τὰς ρίζας αὐτῆς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους. — Τὸ πρῶτον τῶν γεγονότων τούτων ἀπέδειξεν ἡ γαλλίη καὶ ἀπάθεια, μετ' ἡς διεξήχθη ὁ ἀγών, μόλις που ἀσθενῆ τινα προελαθών τραχύτητα διὰ τὰ λεῖψανα τῶν βουλανζερικῶν μεθόδων καὶ τινας λιποθύμους σοδιαλιστικάς ἀποπείρας. Ἐν γένει δημος οὗτε ἐκεῖνα, μόνα ὑπολειπόμενα ἵχην τοῦ πάλαι ποτὲ ἀκμάσαντος βουλανζερισμοῦ, οὗτε αὖται, ἀμυδραὶ τινες ἀναλαμπαὶ τῆς σθεννυμένης λαγκίας τοῦ κατὰ Ραβασόλ φωτός, ἐπέδρασαν κατά τι ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὅλης ἐκλογικῆς περιόδου, περὶ τῆς ἀπέδειξης τοὺς Γάλλους ἔγγυς γενομένους εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς δικτικῆς τελείωτος τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς, καθ' ὃ τὰ ἔθνη ὡς ἐξ ἐμφύτου ὄργην διακρίνουσι τοὺς φευδεῖς τῶν συμφερόντων αὐτῶν ὑπερμάχους ἀπὸ τῶν ἀληθῶν, καθ' ὃ, ἐπαρχῇ ἰδέαν ἔχοντα τῆς δυνατῆς κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ ταύτης ἀπολαύσοντα ἢ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀσφαλοῦς ἀπολαύσεως ταύτης εὐρισκόμενα. δὲν παρασύγονται ὑπὸ τῶν φαντασιοληξιῶν ἐξημμένων τινῶν κεφαλῶν ἢ δημοκόπων, τῆς νοσούσης αὐτῶν φαντασίας τὰ ἀποκυματαὶ ἢ τὰ ἐπαγγελλόμενα ἔξυπηρέτοις τῶν προσωπικῶν αὐτῶν συμφερόντων παριστάντων ὡς ἀπαραιτηταὶ τῆς κοινῆς εὐημερίας στοιχεῖα. Ἡ Γαλλία, πειθεῖσα πῦρ ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι ἐν τῇ δημοκρατίᾳ, οἷα αὔτη λειτουργεῖ ἐν αὐτῇ, ὑπάρχει πᾶν ὃ τι δύναται νὰ ἔξασθαι αὐτῇ τινα δυνατὴν εὐημερίαν, ἀστὸ ταύτης καὶ μόνης εὐλόγως προσδοκᾷ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐξακολούθων τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς, περιφρονοῦσα τοὺς θέλοντας τὸν ἀνατρέψασι τὸ πᾶν, ἵνα αὐτοὶ ἐμφανισθῶσι δημιουργοὶ γέας τάξεως πραγμάτων, ἀναλόγου βεβαίως πρὸς τινα τεταραγμένην αὐτῶν κεφαλήν. — Ως πρὸς τινα κατὰ τὰς περὶ ὃν ὁ λόγος ἐκλογάς καταδηλωθεῖσαν ἔξασθαις τῶν δημοκρατίας, τὸ γεγονός εἶναι τόσῳ μᾶλλον εὐάρεστον, δόσῳ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς περιστάσεως, ὅτι ὁ γαλλικὸς λαὸς ἀπέδειχθη ἀποδεχόμενος οὐ μόνον τὰς δημοκρατίας ἐν γένει ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς τὰς μετριοπαθεῖς τοιαύτας, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων — διότι ὑπολείπονται 164 ἔτι ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαὶ —, ἐπαγγελλούμενων τινα συγκρότησιν τῆς ποθουμένης ἐκείνης μεγάλης κοινοβουλευτικῆς μετριοπαθοῦς δημοκρατίκης δυνάμεως, περὶ τὰ κατώθους νὰ παράσῃ τῇ Γαλλίᾳ τινα ἴσχυραν καὶ δύμογεννη κυβερνήσιν, ἡς τοσαύτην ἔχει χρείαν.

Τὸ ζητημα τῆς συγκροτήσεως τῶν νέων τῆς Μεδογείδην ναυτικῶν μοιρῶν, τῆς δωσικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς, ἐξακολουθεῖ ἐπασχολοῦν τὸν δημοσίαν ἐν Εὐρώπῃ γγώμην, οὕτως ὅμως οὐδὲν ὑπάρχει διστικῶς γνωστόν. Τὸ βέβαιον οὐκ ἡττον εἶναι ὅτι, τῆς ἐν τῷ Μεδογείῳ διαρκοῦς διατριβῆς τῆς δωσικῆς μοίρας, ἡ κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων εἰδίσεις ἔσονται ἀνοικτοὶ

πάντες οἱ γαλλικοὶ ληπτένες, μελλούσοις ν' ἀποτελέσῃ μὲν νέον καὶ οἰονεὶ ὑλικὸν στοιχεῖον τῆς στενωτέρας συδρυγήσεως τῶν γαλλορρωσικῶν σχέσεων, νὰ εξάρῃ δὲ ἐτὶ μᾶλλον ἐν Εὐρώπῃ τὸ γόντρον τῆς ὁμικηῆς δυνάμεως καὶ φανεράς πανταχοῦ καταστήσῃ τὰς νεωτέρας ναυτικὰς προσόδους τοῦ κράτους τῶν τσάρων, ἡ Γερμανία, ζηλοτυποῦσα ἢ καὶ ἀναμιμνησκοῦσαν ἀρχαῖον πόθου τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τοῦ κράτους, ἀπεφάσισθε καὶ αὐτὴ τὴν Ἰδρυσιν δύοιας ἐν τῇ αὐτῇ θαλάσσῃ παγίας μοίρας, χάριν τῆς ὁποίας καὶ ναυτικὸν σταθμὸν ἡτήσατο παρὰ τῆς Ἰταλίας ἐν Σικελίᾳ. — Ἀλλ' ἡ βουλὴ αὐτὴ φαίνεται προσκόπουσα κατὰ δύο δισερειδῶν, τῆς ἀρνήσεως τῆς Ἰταλίας πρὸς παραχωρίον τοῦ αἰτουμένου λιμένος καὶ τῶν εἰς τὴν ναυτικὴν ταύτην ἀνάπτυξιν ἀναγκαῖων νέων δαπανῶν, ὑπολογιζομένων εἰς τεσσαράκοντα νέα ἐκατομμύρια μάρκων, μίτινα οἱ ἐν Βερολίνῳ σκέπτονται νὰ προσθέσωσιν εἰς τὰ χάριν τῶν στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων ἀπαιτούμενα ἔξηκοντα καὶ τὰ δόπια μετ' ἄλλων τινῶν ἀναγκῶν τοῦ κράτους ἀναβιάζουσι τὸ μελετώμενον πρόσθετον φορολογικὸν βάρος εἰς διακόδια ὅλα ἐκατομμύρια μάρκων.

Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἴδιανδικόν νομοσχέδιον ἀδικετο εἰς τὸ τέρμα τῆς τεωτης αὐτοῦ περιύδου. Ο. κ. Γλάδστων, ματαιῶν τὰς τάσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὴν διὰ τῆς κωλυσιεργίας σαράτασιν ἐπ' ἀπειρού τῶν συζητήσεων, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του καλουμένην μέθοδον τῆς κοινοβουλευτικῆς καὶ αρατοῦ ἢ σεως, τάξες τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ὡς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως, τῆς περὶ τοῦ σκεδίου τῆς ἴδιανδικῆς αὐτονομίας, συζητήσεων. Ἡ ἀντιπολιτευσίς ἐφύαξεν αὐθίς, ὃ δὲ κ. Τσαμπεράλιν προσέβαλεν ἀντιπρότασιν, ὑποστηριζόμεναν δι' ὅλης τῆς ὑπὸ τῶν συντηροτικῶν επιτόρων ἀσκούμενης εὐγλωττίας, ἀλλ' ἢ πλειοψηφία ἀπεφύνατο ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἡ ψῆφος αὐτὴν ἀπέδειξε πρὸς τούτοις τινα κυβερνήσιν καὶ μετὰ τὰς κατ' ἀκολουθίαν τοῦ νομιματικοῦ ζητήματος, ἐπελθούσας ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτῆς μεταστάσεις καὶ τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀναπλιθωματικὴν ἐκδογὴν ἀποτυχίαν διαθέτουσαν τὴν ἐπαρκοῦσαν αὐτῷ κοινοβουλευτικὴν δύναμιν.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Σχολαζόντης τῆς μητροπόλεως Δισκάτης ἐκλίθη εἰς αὐτήν, συνδικῇ διαγνώμῃ, ὃ τέως θεοφ. ἐπίσκοπος Παραμυθίας κ. Ιωάννης, οὗτος δὲ σχολαζόντης τῆς ἐπίσκοπῆς Παραμυθίας ἐκλίθη εἰς αὐτήν ὃ τέως θεοφ. ἐπίσκοπος Κίτρους κ. Λεόντιος.

— Δημοσιευθέντος ἐπὶ τούτω βασιλικοῦ διατάγματος τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῶν ἀρχαιολογικῶν Μουσείον δραγανόταν ἐπὶ τὰ τελετάρετον, ἐπιστημονικώτερον καὶ μεθόλικότερον, ὅπως ἐπιτυγχάνεται ἡ σπουδὴ καὶ διερευνατικὴ τελετήριας αρχαιολογίας, ἡ διαδοσίας τῶν ἀρχαιολογικῶν γνώσεων ἐν Ελλάδα καὶ ἡ διατήρησις τοῦ πρὸς τὰς καλὰς τέχνας ἐρατοτος.